

tigere Kommunikation med Nørrejylland, og jeg maa sige, at den hurtige Kommunikation har jeg altid tillagt særdeles Vægt, hvorfor jeg ogsaa af min ærede Formand (Scherning) er irettesat for Kjøbenhavnere; men ikke desto mindre har dette vigtige Formaal ikke tabt det Mindste i Vægt eller Betydning for mig. Jeg skal anerkjende som en merkantil rigtig Grundsaetning, at hvor der er den bedste Kjøber, der er mit bedste Marked; følgelig, betaler Hamborg Mere end Kjøbenhavn, saa fører jeg mine Stude til Hamborg og ikke til Kjøbenhavn; men naar vi ved den lettere Kommunikation kunne bewirke, at Kjøbenhavn kan betale ligesaameget for mine Stude som Hamborg, saa troer jeg dog, at jeg hellere vil føre dem til Kjøbenhavn; thi for det Første ligger Kjøbenhavn i mit Fædreland, og der er dog altid en Gnist af Fædrelandsfærlighed, som vil thynge i Vægtstaaelen til Fordeel derfor, og for det Andet er jeg her undergivet mit eget Lands Love, og ved enhver samhelst Handel kan der forekomme Meningsforskjelligheder og dette er da en stor Fordeel, som jeg troer, at man ikke bør tabe af Syne. Under lige Vilkaar ville Sælgerne af det ydste Kvæg foretrække at sælge i Kjøbenhavn fremfor i Hamborg; derfor bør Alt gjøres, for at den vanskeligere Kommunikation med Derne kan lattes det meest Mulige, saa at der derved bringes Ligevægt i Vilkaarene for Salg. Imidlertid skal jeg ikke paa dette Standpunkt bestemt udtale mig om Fordelen ved at gaae den ene eller den anden Vej: enten at gaae fra Strib til Fredericia, eller at søge til Middelfart og Snoghøi, da det er muligt, at der endnu kan fremkomme saa vægtige Grunde for den Anstuelse, der er min nærværende modsat, at jeg gaaer med dem, der forsøgte den. Dette er ikke afgjort; men hvad jeg vil udtale er, at Billighed synes at tale for, at de ærede Medlemmer, der ere af en Loven modstridende Anstuelse, ikke bør affære Thinget Leilighed til at komme til en grundig Undersøgelse af Forholdet.

Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. M. Hansen) kastede det Spørgsmaal hen til den ærede Rigsdagsmand, som talte saa meget imod at nægte Overgangen til anden Behandling (Kiebe), og til dem, som

raabte „Hør“ til disse Ytringer, om de ogsaa vilde stille sig saaledes overfor et Lovforslag, som fremkom fra Regjeringen; naar det stod i saa bestemt Modsaetning til deres Anstuelser, som dette Lovforslag staaer til den ærede Rigsdagsmands. Da jeg var et af de Medlemmer, der raabte „Hør“, skal jeg svare paa dette Spørgsmaal. Ja, jeg vilde meget betvivle, at jeg opfyldte min Pligt som Folkerepræsentant, naar jeg afflog at lade gaae til anden Behandling et af Regjeringen forelagt, saa udførlig motiveret og grundigen gennemarbejdet Lovforslag som det foreliggende, i hvor stor Modstrid det end stod til mine Anstuelser. Jeg mener med Hensyn dertil, at naar vi troe at maatte udtale en Forkastelsesdom over et Lovudkast, saa er det vor Pligt at prøve det ved anden Behandling. Sidder jeg i en Rævningsret, og En bliver ført frem, hvis Fordømmelsesdom jeg efter det Foreliggende er fuldt fattet paa at maatte udtale, saa bør jeg dog høre Alt, hvad der taler til Fordeel for ham, jeg maa have Oplysning om ethvert Punkt i Sagen for at kunne klare mig den saa fuldstændigt som muligt; jeg vil ikke have Tilfredshed, jeg vil ikke finde No, naar jeg fordømmer uden at have hørt Alt. Her er der ikke Tale om at udtale nogen Dom over en Medborger, men over en Lov, der er forelagt af Regjeringen; bør vi da ikke sige: Lad os prøve Alt meget nøie; bør ikke dens Modstandere sige: Jeg er vel en Modstander af Forslaget, men netop derfor vil jeg prøve det, for at min Fordømmelsesdom kan være begrundet, forinden jeg udtaler den, og derfor bør Lovforslaget gaae til anden Behandling. Jeg vil endvidere gjøre opmærksom paa, at vi hvert Aar paa Finantsloven have bevilget Summer til at undersøge Sernbanelinier. Vilde det da ikke være en kras Modsigelse, naar Ministeren siger: Jeg har benyttet de bevilgede Summer paa den og den Maade, og Resultatet af Undersøgelserne foreligger her, om vi da vilde svare: Undersøgelserne ere os uvedkommende, vi ville ikke have Noget med dem at bestille. En tredie Grund for ikke at nægte Sagens Overgang til anden Behandling er den, at en æret Rigsdagsmand er fremkommen med et Mæglingsforslag, saa at der maaskee kunde opnaaes en Overenskomst